

ויהו"ה בהיכל קדשו הס מפניו
כל הארץ.

אשרי הוא מי שזוכה להפגס
להיכלו של הקדוש ברוך הוא
לראות את המלך והגבירה,
אשרי הפה ששורה בו תפלה
שהיא אדנ"י, שאומרים לה
אדנ"י שפתי תפתח, ואשרי
השפתים שהם שערי ההיכל,
כמו שאלה שנאמר בהם פתחו
לי שערי צדק, שכשפיו פותח
בתפלה עם השכינה, ויהו"ה
יענה מיד, זהו שכתוב אז תקרא
ויהו"ה יענה. א"ז שמונה
אותיות יהו"ה אה"ה, ויהו"ה
יענה, הוא ובית דינו, וזה יהו"ה
אדנ"י יאהדונה"י כנגד שמונה
אותיות, אלו הם האותיות של
חשמ"ל, שהם חיות האש, פעם
חשות ופעם ממללות, בתפלת
מישב ממללות, בתפלת מעמד
חשות.

ובא וראה, אם אדם מעלה
במחשבתו בתפלתו לשכינה, או
בכל מצוה ומצוה שעושה, מיד
כשדופק לפתח היכל המלך,
נביא או חוזה או חכם או צדיק
או חסיד, מיד כשקורא לשער,
אם שכינה עולה שם, יהו"ה
יענה מיד, ולא ממתין לעבד או
ממנה שיפתח לו, אלא הוא
ממש פותח לו, מחביבות
והאהבה שיש לו אליה, כמו
חתן אל הכלה, ואם שכינה לא
עולה באותה תפלה או מצוה,
לא מחשיב אותו הקדוש ברוך
הוא לפתח לו את היכלו, ואפלו
על ידי שליח, ואינו כדאי להפגס
להיכל המלך, ועליו נאמר בחוץ
תעמד, ומבחוץ נותנים לו את
בקשתו על ידי שליח או ממנה,
ואם לא עולה תפלתו פראוי,
דוחים אותו החוצה, וסוגרים
את השערים בפניו, ועליו נאמר

היכל, ואתמר (חבוקק א ט) ויני בהיכל קדשו הס
מפניו כל הארץ.

זבאה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה
דקודשא בריך הוא, למחזי למלכא
ומטרוניתא, זבאה פומא, דשריא ביה צלותא
דאיהי אדנ"י, דאמרין לה אדנ"י שפתי תפתח,
וזכאין שפוון דאינון תרעין דהיכלא, פגוונא
דאלין דאתמר בהון (שם קיח יט) פתחו לי שערי
צדק, דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא,
ויי יענה מיד, הדא הוא דכתיב (ישעיה נח ט) אז
תקרא ויי יענה, א"ז תמניא אתוון יהו"ה
אה"ה, ויי יענה הוא ובית דינו, ודא יהו"ה
אדנ"י יאהדונה"י, לקבל תמניא אתוון, אלין
אינון חיוון דחשמ"ל, דאינון חיוון דאשא,
פעם חשות ופעם ממללות, בצלותא מיושב
ממללות, בצלותא דמעומד חשות.

ותא חזי, אם בר נש סליק במחשבתיה
בצלותא דיליה לשכינתא, או בכל
פקודא ופקודא דעביד, מיד דדפיק לפתחא
דהיכלא דמלכא, נביא או חוזה או חכם או
צדיק או חסיד, מיד דקרא לה לתרעא, אם
שכינתא סליקת תמן, יי יענה מיד, ולא אמתיך
לעבד או ממנא דאפתח ליה, אלא איהו ממש
אפתח ליה, מחביבו ורחימו דאית ליה לגבה
כחתן לגבי כלה, ואם שכינתא לא סליקת
בהווא צלותא או פקודא, לא חשיב ליה
קודשא בריך הוא למפתח ליה היכליה,
ואפילו על ידי שלוחא. (דף טז ע"א) ולא איהו
כדאי למיעאל להיכלא דמלכא, ועליה
אתמר (דברים כד יא) בחוץ תעמד, ומלכר יהבין
ליה בעותיה, על ידי שלוחא או ממנא, ואי
לא סליק צלותיה פדקא גאות, דחייך ליה לבר,
וסגרין תרעין באנפוי, ועליה אתמר (משלי א